

Ja, det er ganske rigtigt; han er Indenrigsminister, men ikke Finantsminister (Tscherning: Jo, som Indenrigsminister er han Finantsminister). Ja, det nytter vist ikke, at vi begynde en Diskussion derom, da jeg meget tvivler paa, at det vil være mig muligt i saa Henseende, at overtynde den ærede Rigsdagsmand, hvis Anskuelse jeg jo kender fra tidligere Tid. Men det Spørgsmaal maatte vel være at opfaae til Besvarelse, hvilken den Stilling er, som Heelstats-Finantsministeren tænker sig at faae i til de enkelte Statsdele f. Gr. i Tilfælde af, at der møder en Pengekrisis. Dersom han nemlig som Heelstats-Finantsminister stiller sig det til Opgave at hjælpe Landets Omsætningsforhold i det Hele, saa begriber jeg ikke, hvad vor Mellemkomst her skal til. Har Finantsministeren et Beløb som det, hvorom der her er Spørgsmaal, til sin Raadighed, saa vil han jo kunne raade derover til Lættelse for Omsætningsforholdene i hele Monarchiet, uden at komme til os derom (Tscherning: Ja, han er jo ikke kommen til os, vi ere komne til ham!). Det forstaaer jeg ikke; der foreligger for os her en Lov fra den høitærede Indenrigsminister, hvori der af os kræves en Bemyndigelse til paa visse Betingelser at optage Laanet. Hvad den ærede Indenrigsminister ansøgte, da Loven blev forelagt, viser ogsaa, at det er efter Forhandling med Finantsministeren (Tscherning: Ja, som en Banquier!). Ja, som en Banquier; nu da, dersom han skal kaldes Banquier, og Indenrigsministeren skal kaldes Finantsminister, saa lad det være saaledes; men, dersom denne Banquier staaer i Spidsen for Monarchiets Finantsforvaltning og drager Omsorg derfor, hvorfor behøver han da vor Mellemkomst til at høre denne Omsorg? Det er mig en Gaade, jeg begriber det ikke; men kan Sagen ikke føres igjennem paa nogen anden Maade, end ved at vi gaae ind derpaa, nu vel, saa erklærer jeg, at jeg maa gaae ind derpaa.

Steen: Jeg vil dog ikke lade denne Debatt blive affluttet uden at søle nogle Uttringer til, hvad jeg før ansøgte, fordi jeg ikke vil have, at min Stilling til Lovforslaget skal misforstaaes. Jeg skal ikke gaae ind paa at

rette en Misforstaaelse af mine tidligere Uttringer ved en ganske anden Leilighed, som den ærede Rigsdagsmand for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) har, som jeg troer, gjort sig skyldig i; det var et ganske andet Spørgsmaal, hvor jeg henviste til Regnskabet, og ikke ved dette. Det har naturligvis ikke været min Mening, naar der var Tale om at benytte sig af Kongerigets Kassebeholdning, at vi fra vor Side eensidigen skulle have den Dverenskøft, der er affluttet for mindre end et Aar siden; vi skulle ikke eensidigen gjøre det; thi jeg troer, at under disse kritiske Omstændigheder kunde der tilveiebringes en Dverenskøft ved en Imødekønnen fra begge Sider, saaledes at man kunde blive fri for disse meget haarde Vilkaar, hvorunder et Laan vilde blive affluttet, dersom det skulde affluttet paa den Maade, som er bleven omtalt af den høitærede Indenrigsminister — rigtignok hører jeg nu, at dette kun er i det værste Tilfælde, og det er endda heldigt. Det siges nu, at der ikke skal kunne tilveiebringes nogen Dverenskøft, at vi ikke skulle kunne benytte Kassebeholdningen, men jeg veed ikke, hvorfor dette ikke skulde kunne være skeet. Hvis det er af den Grund, som blev antydet af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), at der ikke var en tilstrækkelig Kassebeholdning, saa er det ganske vist en Grund, man maa respectere; men, dersom der var nogen anden Grund tilstede derfor, saa begriber jeg ikke, hvad det skulde være for en. Forsaavidt den høitærede Indenrigsminister har yttret, at han kun vilde have, at der ved denne Lov skulde gives ham Leilighed til at raade Bod paa den nærværende Krisis, saa er jeg saa villig hertil som nogen, og jeg troer ogsaa, at det laa i mine første Uttringer; men jeg vilde ikke være villig til at gjøre det paa en saadan Maade, at man derved var bunden med Hensyn til det Laans Afslutning, hvorom der var Spørgsmaal, paa den Maade, hvorpaa det blev omtalt ved Sagens Forelæggelse. Jeg har nu erfaret, at det ikke har været Meningen, og at den høitærede Minister tænker sig Muligheden af at kunne tage Sagen under nærmere Dverveelse, og muligvis komme til et andet Resultat med Hensyn til